

Individuell plan – LSS

När kommunen samordnar alla hjälpande händer på den enskildes villkor

Rapport från Länsstyrelsens tillsyn 2005

Innehållsförteckning

1. Länsstyrelsens sammanfattning och kommentarer	2
2. Bakgrund	4
3. Syfte och metod	4
4. Resultat	6
4.1 Antal IP i länets kommuner	6
4.2 Anledning till att individuell plan upprättas/inte upprättas	6
4.3 Information om individuell plan	7
4.4 Andra närliggande planer	7
4.5 Samordning	7
4.6 Tillvägagångssätt vid upprättande av individuell plan	7
4.7 Hur olika perspektiv tillgodoses i handläggningen av IP	8
5. Kommunernas erfarenheter av arbetet med IP	9
5.1 Svårigheter	9
5.2 Fördelar	10
5.3 Vad kan göras mer?	10

Bilagor: Antal individuella planer under 2000-2006

Litteratur

1. Länsstyrelsens sammanfattning och kommentarer

Denna rapport sammanfattar resultatet av Länsstyrelsens tillsyn i länet under 2005 om kommunernas användning av individuella planer enligt LSS.

Granskningen visar en ökning av individuella planer mellan den 1 januari 2005 till den 1 jan 2006 från 290 individuella planer till 362 individuella planer. Av de olika uppföljningarna som gjorts mellan åren 2000 och 2006 framgår att det är samma kommuner som inte upprättar planer men vid uppföljningen som gjordes december 2006 redovisar dessa kommuner ett pågående förändringsarbete som kommer att resultera i upprättande av individuella planer under 2006.

Socialstyrelsen har genomfört mätningar av individuella planer i landet vid två tillfällen och den 1 april 2000 fanns det 210 planer i Värmlands län och april 2003 fanns det 286 planer i länets kommuner.

I lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade, LSS, ges den enskildes inflytande och delaktighet en central betydelse. Inflytandet handlar om att kunna påverka sitt eget liv, att känna att det man säger har betydelse, att man blir hörd och respekterad. För att det ska bli verklighet måste den enskildes synpunkter och önskemål uppmärksammas. En väg att gå är att informera och upprätta en individuell plan tillsammans med den enskilde. Tillsynen visar att den enskilde begär en individuell plan av främst tre anledningar. Det finns behov av samordning, av att upprätta, samordna och prioritera myndighetskontakter samt önskemål från den enskilde om en dokumenterad och samstämmig framtidsplanering för att känna sig trygg i sin livssituation. Att den enskilde inte begär en individuell plan beror oftast på att det upprättas andra närliggande planer inom kommunens LSS-verksamhet eller andra myndigheter som skolan, habiliteringen.

Men för att den enskilde och dennes företrädare ska kunna begära en individuell plan måste de få information om att möjligheten finns. Det är därför viktigt att de som omfattas av lagen får allsidig och lättfattlig information om möjligheten att få en individuell plan, om syftet med denna, samt information om själva planeringsprocessen. Tillsynen visar att samtliga kommuner har någon form av skriftligt informationsmaterial om individuell plan och att tio av länets sexton kommuner har en fungerande hemsida om IP. I samtliga kommuner informerar LSS-handläggarna om möjligheten till IP för den enskilde i samband med beslut om LSS-insats. Om kommunerna verkligen når ut till alla funktionshindrade som har LSS-insatser med information om IP går ej att fastslå. Dock är de väl medvetna om sin informationsskyldighet.

Kommunen har enligt 14 § LSS ett särskilt ansvar för samordning av de insatser som tas upp i planen. Detta samordningsansvar avser alla insatser till den enskilde, även sådana som lämnas av andra myndigheter. Kommunen ska verka för att insatserna samordnas på ett för den enskilde så fördelaktigt sätt som möjligt. Det innebär i sin tur att kommunen aktivt verkar för att få kunskap om andra myndigheters åtgärder. Tillsynen visar att samverkan/samordning sker i länets alla kommuner när det gäller funktionshindrade som har LSS-insatser. Samordningen skiljer sig både till innehåll och kvalitet. Det finns exempel på samordning mellan

olika myndigheter och mellan olika verksamheter inom kommunen där den enskildes villkor gäller. Det finns exempel på samordning där samverkansparter använder IP-möten för sina egna syften, som vill fatta myndighetsbeslut om insatser eller möten där olika myndigheter uteblir.

Det framgår av Socialstyrelsens rapport, *Jämställd socialtjänst? 2004-103-2*, att målet med jämställd socialtjänst bör vara att män och kvinnor har samma förutsättningar att få sina behov tillgodosedda på ett kunskapsbaserat och kostnadseffektivt sätt. Socialstyrelsen skriver vidare att det finns tecken på att personer med funktionshinder betraktas som könlösa i större utsträckning än andra och att deras levnadsförhållanden främst uppfattas påverkas av deras funktionshinder. Det har blivit bortglömt att kvinnor och män med funktionshinder riskerar att diskrimineras både på grund av sitt kön och sitt funktionshinder samtidigt (SOU 1998:138). I verksamhetstillsynen har fyra av länets kommuner uppmärksammat jämställdhetsperspektivet när det gäller funktionshindrade. I tretton kommuner är jämställdhetsperspektivet bristfälligt. Alla granskade kommuner har redovisat antal individuella planer uppdelat på flickor/kvinnor och pojkar/män. Vid bägge mättillfällena (050101 och 060101) är det flest pojkar/män som har individuell plan. Granskningen visar att de flesta funktionshindrade personer bemöts och handläggs utifrån sitt funktionshinder. Den funktionshindrades ålder och framförallt kön får en undanskymd betydelse. Kommunerna saknar erfarenhet av och kunskap om hur kön påverkar den enskildes vardag, behov och livssituation. Det finns behov av både informations- och kunskapsutveckling på området. Tillsynen visar vidare att elva kommuner upprättar individuella planer på barn och ungdomar och Länsstyrelsen har granskat individuella planer i tio av länets kommuner. Alla dessa kommuner har uppmärksammat barnperspektivet i handläggningen. Det är anmärkningsvärt att fyra kommuner i länet inte upprättat individuella planer på barn och ungdomar. Det är inte möjligt eller lämpligt att *generellt ange* hur ett barnperspektiv, vuxenperspektiv eller ett könsperspektiv ska tillgodoses i handläggningen av funktionshindrade personer på socialtjänsten. Perspektiven *måste finnas med* och anpassas individuellt i varje kontakt med den enskilde. Detta ställer stora krav på medvetenhet och kompetens hos kommunens LSS-handläggare.

Länsstyrelsens förhoppning är att denna rapport ska kunna ge impulser för det fortsatta arbetet med individuell plan. Mer konkret stöd kan också hämtas ur Socialstyrelsens rapporter om individuell plan, särskilt del 3 där det bl.a. finns förslag till texter att använda i informationsbroschyrer. Socialstyrelsen har även utarbetat en lättläst text. Vidare finns exempel på hur individuella planer kan utformas samt ”kom-ihåg-listor” till stöd för handläggarna.

Länsstyrelsen kommer under 2006 att fortsätta arbetet med att stimulera till upprättande av individuella planer. Flera kommuner har efterfrågat någon form av utbildning. I dagsläget är formerna för hur det ska genomföras inte klart men de kommuner som inte uppfyllde kraven på individuella planer kommer Länsstyrelsen att särskilt följa upp. Regeringsuppdraget för 2004/2005 har med denna rapport avslutats och resultatet av denna tillsyn och mätning av individuella planer kommer att rapporteras till regeringen.

2. Bakgrund

Regeringen har i regleringsbrev 2004 givit Länsstyrelserna i uppdrag att se till att kommunernas användning av individuella planer enligt 10 § LSS ökar. Möjligheten att få en individuell plan har funnits sedan lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade, LSS, trädde i kraft 1994.

Enligt 10 § LSS kan den enskilde som beviljats en insats enligt LSS begära att en individuell plan med beslutade och planerade insatser upprättas i samråd med den enskilde.

I planen ska även finnas med åtgärder som vidtas av andra än kommunen och landstinget. Planen ska omprövas minst en gång per år.

Enligt rådande lagstiftning är kommunen inte skyldig att erbjuda en individuell plan. Det handlar istället om att den enskilde begär en plan, men ändå har kommunen ett ansvar att upplysa – informera om denna möjlighet. I ett betänkande från LSS och hjälpmedelsutredningen (SOU 2004:103) finns ett förslag om att ge kommunerna ett tydligare ansvar, vilket innebär att kommunen ska erbjuda den enskilde en individuell plan som upprättas i samråd med henne eller honom. I utredningen tydliggörs också att planen ska utvärderas och omprövas.

Länsstyrelsen har i sin granskning och bedömning utgått från Barnkonventionens grundläggande princip om *barnets bästa*. Enligt artikel 3 ska barns bästa komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barn. I ett barnperspektiv måste det finnas respekt för barnets fulla människovärde och integritet. Med integritet menas rätten till hjälp med grundläggande mänskliga behov, skydd mot övergrepp och kränkande behandling samt att också få sina åsikter respekterade. Barn ska behandlas som kompetenta och resursstarka individer med rätt till delaktighet i alla beslut som rör dem (SOU 2005:43).

Könsperspektiv saknas i lagstiftningen för socialtjänsten. Jämlikhet mellan kvinnor och män eller jämställdhet nämns inte i förarbetena till socialtjänstlagens portalparagraf om jämlikhet i levnadsvillkor och inte heller i lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS). Könsperspektiv finns dock i den nationella handlingsplanen för handikappolitiken från 1999. Ett av de nationella målen är jämlika levnadsvillkor för flickor och pojkar, kvinnor och män med funktionshinder (Prop. 1999/2000:79).

3. Syftet och metod

- Att bidra till att antalet IP enligt LSS ökar i länet
- Att ge kommunerna stöd och information om hur arbetet med IP kan gå till
- Att lyfta fram och medvetandegöra barnperspektivet och jämställdhetsperspektivet.

Länsstyrelsen har besökt 16 kommuner/17 nämnder i länet våren 2005. Granskningen i kommunerna har genomförts genom intervju och diskussion med ansvarig chef och LSS-handläggare och granskning av individuella planer. I verksamhetstillsynen har ingått totalt tolv intervjufrågor varav tre frågor berört barnperspektivet och en fråga jämställdhetsperspektivet. Övriga frågor har bl.a. berört i vilken utsträckning kommunen använder IP, hur informationen sker, hur IP upprättas samt positiva och negativa erfarenheter. Särskild tonvikt har lagts på förekomsten av individuella planer för barn och unga och hur kommunen arbetar utifrån ett barnperspektiv i dessa ärenden. Länsstyrelsen har också fokuserat på jämställdhetsperspektivet i arbetet med individuella planer för flickor respektive pojkar med funktionshinder. Länsstyrelsen har även samlat in material i form av informationsbroschyrer, checklistor, mallar m.m. och tagit del av två till fyra individuella planer med uppföljning i kommunerna. Länsstyrelsen skickade i förväg ut frågeformulär där kommunerna också skulle redovisa antalet personer som hade LSS-insatser och antal personer som hade IP den 1 jan. 2005. Verksamhetstillsynen resulterade i ett separat beslut för varje kommun. Tillsynen startade med en utbildningsdag januari 2005 och avslutas med en utbildningsdag februari 2006.

4. Resultat

4.1 Antal individuella planer i länets kommuner

Länsstyrelsen har följt upp förekomsten av individuella planer i länet vid tre tillfällen. Den 1 nov. 2003 fanns det 317 individuella planer i 15 kommuner i länet. Den 1 jan. 2005 fanns det 288 individuella planer i 12 kommuner och 258 av dessa planer har följts upp.

Den 1 jan. 2006 har antalet individuella planer ökat till 362 planer i 14 kommuner i länet.

När det gäller uppföljning av individuella planer redovisar kommunerna i sina svar att det oftast sker uppföljning en gång per år men i mer komplicerade ärenden kan det ske med kortare tidsintervaller. Några kommuner erbjuder de enskilda årligen uppföljning.

Vid tillsynen var det fem kommuner som inte uppfyllde kraven på individuell plan enl. intentionerna i LSS på grund av att kommunerna inte upprättat planer och bristfälliga informationsinsatser. Det pågår dock ett intensivt arbete i kommunerna med att erbjuda planer till personer som har LSS-insatser. Ett antal planer har därefter upprättats eller planeras att upprättas under 2006. Några kommuner har dessutom påbörjat utbildning för LSS-handläggarna, utformat informationsmaterial och utarbetat handläggningsrutiner (Eda, Hagfors, Karlstad (Avdelningen socialpsykiatri), Munkfors och Storfors).

4.2 Anledning till att individuell plan upprättas/ inte upprättas

Orsaken till varför individuell plan upprättas är att den enskilde och dennes anhörig har många kontakter med olika personer och myndigheter och känner ett behov av samordning. Det gäller särskilt barn och ungdomar och deras föräldrar som är i behov av samordning och prioritering i flera olika kontakter med skola, HAB, BUP och kommunen. Det kan bli en press på de olika myndigheterna så att insatser blir utförda. Det upprättas också ett gemensamt arbetssätt/förhållningssätt runt en person vid samplanering. IP kan också vara ett viktigt instrument för ungdomar att planera inför vuxenvärlden när det gäller boende och sysselsättning. En annan viktig anledning till varför IP upprättas är den enskildes/vårdnadshavare/god man önskan om en planering för att känna sig trygg i sin situation och för att det som planeras dokumenteras.

Orsaken till varför individuell plan inte upprättas när det gäller barn, unga är att det finns alltför många andra planer. Föräldrar till funktionshindrade barn vill ofta träffa de olika myndigheterna var för sig. När det gäller vuxna funktionshindrade finns det olika verksamhetsnära målplaneringar i boende och daglig verksamhet och därför finns det inte behov av IP i samma utsträckning. En annan viktig aspekt varför IP inte upprättas är bristande informationsinsatser från kommunens sida,

resursbrist/tidsbrist och att det inte går att dokumentera i dataprogrammet ProCapita.

4.3 Information om individuell plan

Tillsynen visar att samtliga kommuner har informationsmaterial om individuell plan men i olika omfattning. Det finns kommuner som har informationsfolder/blankett som de har utformat själva med andra använder sig av det informationsmaterial som Socialstyrelsen utarbetat. I flera fall ingår informationen om individuell plan i en broschyr om LSS och dess insatser. En tredjedel av kommunerna har ansökningsblanketter om IP och två tredjedelar har en fungerande hemsida om IP.

I samtliga kommuner informerar LSS-handläggarna om IP i samband med att beslut om insats fattas eller vid hembesök. Av svaren framgår att det finns kommuner som inte har någon rutin att lämna skriftlig information om individuell plan till de enskilda. Några kommuner har aktivt under 2005 skickat ut skriftlig information om individuell plan i någon form.

4.4 Andra närliggande planer

Samtliga kommuner redovisar att de har många verksamhetsanknutna planer som boende och daglig verksamhet som har flera likheter med individuell plan. Flera av de granskade individuella planerna tangerade andra planer. De olika planerna utesluter inte varandra. Den verksamhetsanknutna planen ger en möjlighet för den enskilde att styra sin vardag medan den individuella planen ger den enskilde möjlighet att utöva inflytande över hela sin livssituation.

Flera handläggare uttrycker svårigheten med att förklara skillnaden mellan IP och de verksamhetsanknutna planerna bl.a. för personal i verksamheterna. Den individuella planen ska inte ersätta de olika arbetsplanerna. Skillnaden med en IP är att den enskilde själv ska bestämma vilka som ska delta i planeringen utifrån vad hon/han vill ta upp.

Andra planer som är aktuella för den enskilde är habiliteringsplaner, behandlingsplaner enl. HSL och individuella planer i skolan.

4.5 Samordning

En viktig tanke med individuell planering är att insatser, som olika befattningshavare och myndigheter ansvarar för, skall kunna samordnas. Handläggarnas erfarenheter är att planeringstillfället i sig är en del i samverkan.

Det finns bra exempel på samarbete med skola, fritidsverksamhet, barn- och ungdomspsykiatri (BUP) och LSS i de kommuner som har individuella planer för barn och ungdomar. Men det finns även samarbetspartners både inom och utanför kommunen som behöver få mer kunskap och information om innebörden och

betydelsen av individuell plan. Exempel på andra myndigheter är skolan, LSS-verksamheter och landstinget.

4.6 Tillvägångssätt vid upprättande av individuell plan

Det finns i två tredjedelar av kommunerna rutiner i arbetet med att upprätta individuell plan. Några av dessa kommuner anger att de har ett processinriktat arbetssätt gentemot den enskilde. Särskilt när det gäller ungdomar som planerar att flytta hemifrån och påbörja gymnasieskolan. Den individuella planen blir då en framtidsplan. Kommunerna framhåller att det är viktigt att IP initieras av den enskilde/god man/vårdnadshavare, avgör vilka som ska vara med och i vilken form. Vanligast är att LSS-handläggaren planerar med den enskilde om planens innehåll, syfte och frågeställningar. Handläggaren skickar ut kallelse och för anteckningar vid mötet och är oftast föredragande. Anteckningarna skickas till den enskilde för underskrift och därefter får de som deltagit i mötet anteckningarna. Handläggaren svarar också för allt praktiskt runt arbetet med IP. Uppföljningen av IP sker utifrån den enskildes behov och önskemål.

I en tredjedel av kommunerna pågår ett arbete med att ta fram rutiner i arbetet med att upprätta individuell plan. I samtliga kommuner arbetar man med att i samband med att ett beslut fattats om insats enligt LSS informeras den enskilde om möjligheten till IP muntligt eller skriftligt.

I tio av länets kommuner sker registrering och dokumentation av IP i kommunens datasystem som i de flesta fall är ProCapita. I de övriga kommunerna pågår ett arbete med att ta fram en IP mall i ProCapita eller i WM-data.

4.7 Hur olika perspektiv tillgodoses i handläggningen av individuell plan

Barnperspektiv

Elva kommuner upprättar individuella planer på barn och ungdomar och Länsstyrelsen har granskat individuella planer i tio av länets kommuner. Alla dessa kommuner har uppmärksammat barnperspektivet i handläggningen. Det är anmärkningsvärt att fyra kommuner i länet inte upprättat individuella planer på barn och ungdomar.

Svårigheter som synliggjorts i tillsynen är att många barn med funktionshinder ”överbeskyddas” av sina föräldrar. Föräldrarna är tveksamma till att lämna utrymme för unga funktionshindrade i kontakten med LSS-handläggare. Att låta den unge vara delaktig kan nästan bli ”besvärande eller hotande” för vissa föräldrar. Föräldrarna för den unges talan och bestämmer över honom/henne långt upp i åldern. Detta upprätthålles också genom att förälder utses som ”god man” när den unge blir myndig. Det har framkommit att det finns ett motstånd från en del föräldrar till att ungdomen ska flytta till ett eget boende.

Könsperspektiv

I fyra av länets kommuner har jämställdhetsperspektivet uppmärksamrats när det gäller personer med funktionshinder. I tretton av länets kommuner är jämställdhetsperspektivet bristfälligt. Samtliga kommuner har redovisat antal individuella planer uppdelat på flickor/kvinnor respektive pojkar/män. Vid bägge mättillfällena (050101 och 060101) är det pojkar/män som har flest antal individuella planer.

De reflektioner som Länsstyrelsen gjort efter intervjuerna med kommunernas handläggare är att det är viktigt att diskutera och vidareutveckla barnperspektivet. Vidare behöver vuxenperspektivet tydliggöras i bemötandet och handläggningen av unga myndiga funktionshindrade. När det gäller könsperspektivet måste socialtjänsten utveckla detta både i bemötandet och i handläggningen av funktionshindrade personer.

5. Kommunernas erfarenheter av arbetet med individuell plan

5.1 Svårigheter

Att arbeta med IP kräver utbildnings-, planerings- och handläggningstid för LSS-handläggare i kommunen. Tid som många LSS-handläggare hävdar att de inte har.

Det krävs metodik, arbetsrutin och erfarenhet för att få tillstånd bra IP-möten. I början tar upprättandet av IP mycket energi av LSS-handläggarna. Eftersom handläggarna generellt har hög arbetsbelastning läggs lätt handläggning och metodutveckling av IP åt sidan. Det är viktigt att arbetsledningen stödjer handläggarna i sitt arbete med IP.

Att IP-möten ska genomföras på den enskildes villkor är inte helt enkelt. Sällan vill eller kan den funktionshindrade hålla i mötet själv. Här gäller det att LSS-handläggaren inte har för många roller samtidigt.

Det finns anhöriga eller myndigheter som initierar och kräver att IP ska upprättas för den enskilde men han/hon ser däremot inte att det finns ett behov av IP och kan direkt motsätta sig att vara med på IP-möte.

IP är ett processinriktat arbetssätt både med den enskilde, samverkanspartners och anhöriga. Att upprätthålla kontinuitet, att hålla processen levande över tid kräver uthållighet och kompetens. Det är lätt att IP rinner ut i sanden. Dessa svårigheter har beskrivits i samband med IP för unga funktionshindrade som ska flytta hemifrån.

5.2 Fördelar

IP ger både den enskilde och kommunen en möjlighet till struktur.

IP kräver kontinuitet och uppföljning oavsett om samordningen fungerar eller inte.

IP kan medföra att kommunen får ett mer processinriktat arbetssätt med unga funktionshindrade som har komplexa behov.

Desto fler IP som kommunen upprättar desto bättre underlag finns för kommunens planering av insatser för funktionshindrade personer.

5.3 Vad kan göras mer?

Att handläggarna ser möjligheterna med IP och att arbetet inte görs för komplicerat.

Mer aktiva informationsinsatser till de funktionshindrade om IP.

Mer kompetensutbildning/fortbildning för handläggarna i arbetet med att upprätta IP.

Ökad information och kunskap om könspektivet i handläggningen av funktionshindrade personer.

BILAGA

Antal individuella planer enl. 10 § LSS den 1 jan. 2005

Kommun	Flickor	Pojkar	Kvinnor	Män	Summa	Antal pers. m. LSS-insats	Andel pers. m. IP
Arvika	1	5	7	13	26	167	16 %
Eda	0	1	0	0	1	42	2 %
Filipstad	0	0	4	0	4	121	3 %
Forshaga	7	8	2	0	17	84	20 %
Grums	0	1	3	6	10	76	13 %
Hagfors	0	0	0	0	0	76	-
Hammarö	2	3	12	10	27	115	23 %
Karlstad ASP	0	0	0	0	0	14	-
Karlstad VoF	10	5	23	33	71	477	15 %
Kil	4	7	0	1	12	88	14 %
Kristinehamn	4	11	8	6	29	188	15 %
Munkfors	0	0	0	0	0	36	-
Storfors	0	0	0	0	0	42	-
Sunne	14	21	4	4	43	113	38 %
Säffle	3	3	5	1	12	114	11 %
Torsby	3	7	3	7	20	78	26 %
Årjäng	5	7	2	2	16	100	16 %
Summa	53	79	73	83	288	1931	15 %

Anm. Karlstad ASP startade sin verksamhet för gruppen psykiskt funktionshindrade riktat till åldersgruppen 18 år och äldre 2002

Antal individuella planer enl. 10 § LSS den 1 jan. 2006

Kommun	Flickor	Pojkar	Kvinnor	Män	Summa	Antal pers. m. LSS-insats	Andel pers. m. IP
Arvika	1	7	6	15	29	167	17 %
Eda	2	3	0	2	7	49	14 %
Filipstad	0	1	5	0	6	120	5 %
Forshaga	7	9	2	0	18	84	21 %
Grums	0	4	2	3	9	68	13 %
Hagfors	3	5	0	0	8	113	7 %
Hammarö	2	3	14	9	28	121	23 %
Karlstad ASP	0	0	0	0	0	14	-
Karlstad VoF	10	5	33	41	89	754	12 %
Kil	6	11	0	2	19	85	22 %
Kristinehamn	2	4	23	18	47	180	26 %
Munkfors	1	3	0	0	4	35	11 %
Storfors	0	0	0	0	0	42	-
Sunne	20	24	4	6	54	109	50 %
Säffle	3	3	1	2	9	115	8 %
Torsby	3	7	2	4	16	88	18 %
Årjäng	7	8	2	2	19	99	19 %
Summa	67	97	94	104	362	2243	16 %

Uppföljning av antal individuella planer mellan åren 2000 till 2006

Kommun	Antal IP 20 00-11-01	Antal IP 2003-04-01	Antal IP 2003-11-01	Antal IP 2005-01-01	Antal IP 2006-01-01
Arvika	8	19	13	26	29
Eda	1	0	1	1	7
Filipstad	7	10	10	4	6
Forshaga	13	16	16	17	18
Grums	6	10	7	10	9
Hagfors	12	0	1	0	8
Hammarö	10	25	28	27	28
Karlstad ASP	-	-	2	0	0
Karlstad VoF	33	69	88	71	89
Kil	5	4	5	12	19
Kristinehamn	56	58	54	29	47
Munkfors	0	0	13	0	4
Storfors	0	0	0	0	0
Sunne	20	44	42	43	54
Säffle	15	7	8	12	9
Torsby	14	12	14	20	16
Årjäng	10	12	15	16	19
Summa	210	286	317	288	362

Anm. Måttillfällena 2000-11-01 och 2003-04-01 utförde Socialstyrelsen granskning av antal IP och de övriga tre tillfällena var det Länsstyrelsen

Litteratur

Länsstyrelsen Värmlands län, 2004:23, *Insatser och verksamheter enligt SoL och LSS för personer med funktionshinder.*

Prop. 1992/93:159, *Stöd och service till vissa funktionshindrade.*

Socialstyrelsen 2000, *Individuell plan på den enskildes villkor. Del 1-en probleminventering om individuell plan enligt LSS.*

Socialstyrelsen 2001, *Individuell plan på den enskildes villkor. Del 2-planer enligt LSS och HSL i praktiken.*

Socialstyrelsen 2001, *Individuell plan på den enskildes villkor. Del 3-slutrapport.*

Socialstyrelsen 2003, *Hur många har en individuell plan enligt LSS? Resultat av en enkät till kommunerna 2003.*

Socialstyrelsen 2004, *Statistik socialtjänst 2004:2. Funktionshindrade personer- insatser enligt LSS år 2003.*

Socialstyrelsen rapport 2004-103-2, *Jämställd socialtjänst? Könsperspektiv på socialtjänsten*

SOU 2004:103, *LSS- Särskilt personligt stöd. Betänkande av LSS- och hjälpmedelsutredningen.*

SOU 2005:43, *Vårdnad - Boende - Umgänge. Barnets bästa, föräldrars ansvar FN:s konvention om barnets rättigheter, 20 november 1989.*

**Länsstyrelsen
Värmland**

Rapport 2006:6

ISSN:0284-6845

Rapporten är sammanställd av Christina Berndtsson och Lillemor Brantefors

Adress: 651 86 Karlstad

Hemsida: www.s.lst.se